

12 p. pr. Al, hvilket er en uforholdsmæssig ringe Priis, derfor er Sildefalteriet bibeholdt; der har været talt om, om ikke Fisserne selv kunne købe det, men Enkeltmand har ikke Kræfter dertil, thi der skal gøres Indkjøb af Salt og Lønder, som fordrer ikke ubetydelige Midler, og det er den almindelige Mening, at naar Godset ikke vil gjøre Udvei til Salg, saa vil det blive aldeles nedlagt. Med disse Bemærkninger skal jeg forøvrigt overlade Indstillingen til Thingets nærmere Bedømmelse.

Om 5te Post, forsaavidt der er indstillet Forandring deri, har jeg talt. Hvad 6te Post angaaer, da var Steenbruddet ikke solgt, da Budgettet blev affattet, men det er nu blevet solgt og efter min Mening solgt uventet heldigt; thi dette Steenbrud, som før medførte et aarligt Tilskud, blev købt af et Interessentskab paa Bornholm for 7000 Rbd., altsaa er det endvidere en liden Indtægt Rente af denne Capital, thi Køberne ere sikre, og da der desuden var en Masse forglemte og gamle Steen, saa lod Domainestyrelsen kun de bedre Dele af Beholdningen følge med Steenbruddet; men det gamle Braggods blev solgt som Løsøre og dog udbragt til 1300 Rbd., eller naar Omkostningerne, der maatte være temmelig betydelige, fradrages, til 1000 Rbd., og saaledes er 8000 Rbd. indvundet. Imidlertid kunne alle Udgifter ikke bortfalde strax; der er en mindre Post, som maa blive staaende paa Budgettet for næste Aar. f. Ex. den fungerende Inspecteur ved Bærket, der skal opstiges med et halvt Aars Barsel, og som derfor har Ret til sin Løn til 1ste Juni 1852. Derfor behøves der til 1 Kvartals Lønning og Emolumenter 150 Rbd., som altsaa endnu behøver at opføres i Domainebudgettet; men det er ogsaa den eneste Udgift, efter hvad der er opgivet fra Domainestyrelsen, og forresten vil naturligtviis Købesummen komme Statskassen tilgode. Hvad angaaer Steenopløget paa Frederiks Kirkeplads, der er indbefattet herunder, da har det endnu ikke saaledes kunnet sælges; der maa her blive staaende paa Indtægtsiden 450 Rbd. og paa Udgiftsiden 270 Rbd. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at jeg ogsaa som Domainedirecteur har interesseret mig meget for at faae de Steen

solgte, der her ere i Beholdning, og i sin Tid ere overførte fra Bornholm; men det maatte dog ansees for urigtigt og uhenftigtsmæssigt, naar man solgte meget betydelige Masser Sandsteen ovre paa Bornholm, hvor man skulde have Bladsen ryddet, at man saa paa samme Tid her vilde opbyde betydelige Masser. Dertil kommer, at det er erklæret af Bygningskyndige, at man for den store Masse vil erholde langt ringere Priis end den nu beregnede ved Detailsalg, maaskee kun $\frac{1}{4}$ Deel. Naar man nemlig paa engang kommer paa Markedet med disse mange Sandsteen, hvoraf de fleste ere gamle og tildeels ikke kunne taale Frost, saa faaer man dem kun ringe betalt, og derfor har det været påtaant at affondre de bedste Steen, og sælge dem en detail, hvilket kunde besørges af Materialforvalteren, efterhaanden som Indvaanerne i Kjøbenhavn, der bygge, have Brug for Sandsteen, hvorved man faaer en ganske antagelig Indtægt. Denne Affondring vil imidlertid medtage nogen Tid. Det har iøvrigt, som sagt, saalænge jeg har været Domainedirecteur, været saavel Ministersriets som min Hensigt at bevirke, at disse Beholdninger ogsaa sælges. Budgetbestemmelsen maa altsaa her blive staaende for næste Aar, og hvis Indstillingen antages, vil det altsaa være underkastet nærmere Forhandling mellem 2den og 3die Behandling, hvorledes man kan ordne dette væsentlig forandrede Forhold.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Bispe-tienden, da er jeg som Kirke- og Undervisningsminister, hvem dette Spørgsmaal væsentligst vedkommer, enig med Udvalget i den sidste Deel, at Bisperne ved Vacance sættes paa fast Gage, og jeg maa bemærke, at det ikke er indrømmet den sidst beskaffede Biskop i Aalborg at kunne tage Tiende istedetfor Gage; men jeg maa af flere Grunde ønske, at Udvalget vilde frasælde, eller at Thinget i al Fald ikke vilde tiltræde den første Deel af Undringsforslaget, nemlig at Ordet „midlertidig“ skulde gaae ud. Ordet „midlertidig“ har for det Første sin Hjemmel deri, at der er tre Biskopper, der endnu have Ret til at tage Tiende, tilbage, nemlig Biskopperne over Sjælland, Viborg og Ribe. Biskoppen over Ribe vil der iøvrigt ei kunne være Tale om, da der er Tab forbunden med